

דעם רבינ'ס ראש השנה

וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: וְאוּם זָאל אַיף זאַגין קיין גרעסערס דער פון איז ניט פארהינדן.

דעם רבינ'ס
ראש השנה (3)
גליון 148

תּפֿלָה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁנַזְכֶּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְנִסֵּעַ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת נְמוּנָה גַם כֵּן בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמִּתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַקְּבוּץ שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הַתְּפָאֲרוֹת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה מֵהַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲצֵל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים זַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁנַהֲיֶה אֲנַחְנוּ נִכְלָלִים גַּם כֵּן בְּהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעֲנֵנוּ מִזֶּה שׁוּם מוֹנַע, וְאֵל יַעֲכֹבֵנוּ שׁוּם עֹכֹב, וְאֵל יִטְרִידֵנוּ שׁוּם טְרִידָא בְּעוֹלָם רַק נִזְכֶּה תָּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לִילָךְ וּלְבָא וּלְהַתְאַסֵּף אֶל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, הַמִּתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים אֲצֵל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה שֶׁתִּתְפָּאֵר בְּנוֹ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קֹדֶשׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנַזְכֶּה לְהִסְתַּכַּל עַל פְּאָר יְפֵי הַדָּרַת פְּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם כְּלִילַת יְפֵי כִי הֵם כְּלִילִים מְכַל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל עַל יָדֶם, עַל יְדֵי שֶׁהֵם עוֹסְקִים תָּמִיד לְקַרְבֵּם אֵלֶיךָ זַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהִסְתַּכַּל עַל פְּנֵיהֶם תָּמִיד בְּאַמֶּת, וּבִפְרָט בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשִׁים שְׂאָז הוּא עֶקֶר הַהַתְּפָאֲרוֹת, וְאִז פְּנֵיהֶם מְאִירוֹת מְאֹד בְּאוֹר כָּלל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים שֶׁל כָּל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ הַמִּתְקַבְּצִים אֵלֵיהֶם:

(לקוטי תפילות ח"ב כ"ט)

הודעה חשובה
בס"ד ובעז"ה שבוע בא נתחיל בהתחדשות וביתר שאת שוב את הספה"ק ספורי מעשיות במתכון חדש - כולנו מצטרפים להתעורר מהשינה

דַּעַם רַבִּינִים רֵאשׁ הַשָּׁנָה (3)

חיי מהר"ן

אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, וְשָׂאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ וְהַשִּׁיב לָהֶם שְׂלֵא יִהְיוּ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ: הֲלֵא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, וְעִשָּׂה עֲצָמוֹ כְּמִקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׂלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה.

וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רִגְלִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרָמֵז וּבִפְרוּשׁ שְׂפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינּוּ נוֹחָה בְּזָה כְּלָל, רַק הוּא מְכַרְח לומר לָהֶם כִּף מַחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה.

וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, וּמַעֲט מְזָה יִתְבָּאֵר בְּמִקּוֹם אַחֵר (עֵינֵי שִׁיחוֹת הַר"ן רי"ד).

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת, שְׂכַשְׂשׂוֹאֲלִין לְהַרְבּ וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שְׂיֵשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ צָרִיף לְהַשִּׁיב לָאוּ. אִף-עַל-פִּי שְׂבָאָמַת לְאֲמַתּוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסֹר נֶפְשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר כָּל הַמְנַיְעוֹת. עַל-כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר הַמְנַיְעוֹת בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, צָרִיף לְזַהֵר מְאֹד לְבִלִּי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזָה כְּלָל. וְעוֹד תְּבִין עֲנִין זֶה בְּמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים שְׂמַדְבָּרִים מַעֲנִינִים פְּאֵלָה וְהִבֵּן מְאֹד.

(נִשְׂמַט מְלַעִיל)

לְעֵנִין רֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִין לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה דִּיקָא, אָמַר, שְׂיִכּוֹלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבִכְל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפּוֹ, אִף-עַל-פִּי-כֵן בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף-עַל-פִּי שְׂבִכְל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְנֵם, אֲבָל בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שְׂהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׂבִכְל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְעַשׂוֹת:

גְּדֹל יְקָרַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׂלוֹ

הַמִּשְׁךְ אוֹת תו

וּמִפְּלַל דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שְׂדַבֵּר אֲזַ עֲמָנוּ לְמַדְנוּ כְּמָה דְּבָרִים:

לְמַדְנוּ עוֹד הַפַּעַם עֵצָם גְּדֹל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. כִּי אִף-עַל-פִּי שְׂיִדְעָנוּ זֹאת מִכְּפָר, אִף-עַל-פִּי-כֵן מְרַבּוּי דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים אֲזַ בְּזָה, וּמִתְנוּעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֲזַ הִבִּינוּ עֵצָם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכֶתֶב. וְגַם אֲזַ לְמַדְנוּ שְׂרְצוֹנוֹ חִזְק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמָאן עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחֵר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ, וְשָׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזָה.

וְגַם לְמַדְנוּ כְּמָה צָרִיכִין לְחִזְק לְשַׁבֵּר הַמְנַיְעוֹת מְדַבֵּר שְׂבִכְדָּשָׁה, בְּפִרְט הַמְנַיְעוֹת מְלֵהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשַׁבֵּרם בְּיוֹתֵר וְלֵהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, עַד שְׂאֶפְלוּ אִם ז"ל בְּעֶצְמוֹ מְצוּה וּמְסִכִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה (וְכַמְבָּאֵר לְעֵיל מְזָה), וְצָרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד לְבִלִּי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּנֻדְאֵי לְבִלִּי לְהִיּוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן בְּנִקְדַת הָאֲמַת לְאֲמַתּוֹ צָרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעֵנִין זֶה נוֹגַע לְמָה שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: "בְּדַרְךָ שְׂאֲדָם רְצוּה לִילָף מוֹלִיכִין אוֹתוֹ" (מְכוֹת י'): כְּמוֹ שְׂפִירֵשׁ רְשִׁי. וְהוּא מְדַבֵּר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל פְּסוּק: "לָךְ עִם הָאֲנָשִׁים" וְכו' (בְּמַדְבַר כ"ב). וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שְׂהַכְרַח מְשִׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוּם בְּעֶצְמוֹ לְשִׁלְחָם, אִף-עַל-פִּי שְׂבָאָמַת רְצוֹנוֹ לֹא הִיָּה כְּלָל בְּזָה.

וְעֵנִין זֶה רָאִינוּ מְרַבְּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפִרְט בְּעֵנִין רֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׂהִיוּ אֲנָשִׁים שְׂהִיוּ לָהֶם מְנַיְעוֹת מְלֵהִיּוֹת

אות תצא

מח, בשנת תקס"ו בין כסה לעשור, יצא רבנו ז"ל מהמקוה ואמר שנתגלה לו בעת הזאת מן השמים איך יתנהגו אנשי-ש'לומנו בעניני תעניתים כל ימי חייהם. כמה תעניתים צריך כל אחד ואחד מאנשי-ש'לומנו להתענות בכל שנה ושנה, ואיך ומתי יתענו. ואחר הימים טובים נכנסנו אליו כל אחד ואחד ביחוד ומסר לכל אחד ואחד צעטל [פתק] מתי יתענה.

והיה כתוב אצלו צעטל בכתיבת ידו הקדושה איזה דברים ואיני יודע מה, כי לא נתן לראות בתוך גוף הצעטל רק כשישבתתי אצלו לקבל הצעטל של הנהגת התעניתים שלי, אזי ראיתי אותו יושב על השלחן וצעטל כתוב לפניו ואיני יודע מה היה כתוב בתוכו. והיה יושב וחושב ומעין הרבה על אותו הצעטל, והיה מיגע עצמו הרבה קדם שזכיתי שיצא הדבור מפיו באיזה ימים בשנה אני צריך להתענות. ואחר-כך גלה לי הימים שאני צריך להתענות בהם, וצוה לכתבם על הנר לזכרון. והזהיר אותי מאד לזכרם ולבלי לאבד הצעטל שלי.

וצוה עלינו שבראש-השנה קדם שהוא אומר תורה, בעת שהוא מכין עצמו לומר תורה, אזי נקבל על עצמנו התעניתים שלנו שצוה עלינו, ואז בראש-השנה בשעת הכנתו לומר תורה יהיה קבלת התעניתים הנ"ל על כל השנה כלה. ומי שלא יהיה על ראש-השנה לא יתענה כלל. וכן היה כשמסר התעניתים לשאר אנשי-ש'לומנו. כי כלם ספרו לי שהיה יושב על צעטל, והיה יושב ומשתומם כשעה חדא קדם שאמר הצעטל של הנהגת התעניתים לכל אחד. והיינו מבינים מדבריו שאלו התעניתים הם דברים יקרים והנהגות עליונות מאד מאד, אשרי שזכינו לקבלם ונמשך הדבר בערך שתי שנים.

אחר-כך כשבא מלעמברג צוה עלינו שלא להתענות כלל. ואמר: הלא מי שאינו זוכה להיות אצלי על ראש-

השנה הוא אין לו להתענות כלל כנ"ל, ומי שזוכה להיות על ראש השנה הוא בודאי אין צריך להתענות כלל מאחר שזוכה להיות אצלי על ראש-השנה, והבן. ועין במקום אחר מזה מעלת מי שזוכה להיות אצלו על ראש-השנה (לעיל בחלק "גדל יקרת ראש השנה שלו" סימן ת"ג). אחר-כך אמר: אין אתם מרגישים כלל מה שעושים עמכם. כי בתחלה צויתי אתכם להתענות, ואחר-כך צויתי שלא להתענות וכו'. כלומר כי בזה היה ראוי לנו להבין מעט מגדלתו, כי זה הענין שצוה עלינו להתענות ימים ידועים בשנה לכל אחד ואחד ימים מיוחדים בפני עצמו, זה הענין הוא בודאי דבר גדול והשגה עצומה מאד שלא נשמע מימים קדמונים, שזכה אדם לגלות לכל אחד ואחד בפרוטרוט הנהגת תעניתים לכל ימי חייו. ואף-על-פי שדבר זה גדול ועצום מאד, זכה אחר-כך למעלה והשגה יתרה, עד שלפי עצם קדשית מעלתו ומדרגתו שזכה אחר-כך, שוב אין אנו צריכים להתענות אפלו התעניתים שגלה לנו בתקוף קדשיתו. ומי שיש לו מח בקדקדו יכול להבין מעט מעצם גדלתו על-ידי-זה והבן. ואלו הן הימים שהיה לי: אייר ב' ט"ז, טבת ג' י"ט, סיון ט' י"א, אדר כ"ב. ואמר שאם יהיה חל אחד מימים אלו בשבת או שאר ימים שאין מתענין בהם, יהיה נדחה התענית ליום שלאחריו. וצוה עלי להיות נזהר באלו החדשים לקיים מצוות מעשר, ולהשתדל ולהתאמץ בכל עז במצוה זו בכל מה דאפשר. גם אחר שפטר אותי מהתעניתים, דברתי עמו מענין מצוה הנ"ל ואמר לי שאני צריך גם עתה לזהר בזה בכל עז, ואפלו בכל השנה כלה, רק באלו החדשים הנ"ל יותר ויותר:

שאלות על השיחות של דעם רבינו'ס ראש השנה (3)

א. איך למדו תלמידי רבינו הק' עוצם גודל החיוב להיות אצלו על ראש השנה?

מריבוי דבריו הקדושים בזה

מתנועותיו הנוראות

שתי התשובות נכונות

ב. מה צריכים לשבר בשביל להיות אצלו על ראש השנה?

הכעס

העצבות

המניעות

ג. מה אמר רבינו על מי שאצלו על ראש השנה, שיכולים אז אנשיו לקבל?

תיקונים מה שיכולים לקבל בכל השנה

תיקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תיקון בשום אופן

פרנסה בשפע

ד. מי שזוכה להיות אצלי על ראש השנה הוא בוודאי אין צריך?

לדאוג כלל

להתענות כלל

שתי התשובות נכונות

ה. היכן מוזכר בשיחות שלמדנו - תיבות אלו:

טבת	מעשר	פתק
למדנו	משתומם	אייר
יצא	רש"י	מח

ו. השלם את החסר...

"וענין זה נוגע למה שאמור..." - איזה ענין _____ נוגע למה _____ ?

ז. כמה פעמים מוזכר בשיחות שלמדנו השבוע?

ראש השנה רבינו

שם _____ ת"ת _____ פתח _____

להיכנס להגרלה 02-5-3333-72

